

சேந்துமிழ்ச் சேலவும்

திரிசிரபுரத்து மாதந்தோறும் வெளிவரும்.
ஒரு தமிழ்ப் பத்திரிகை.

செல்வத்துட் செல்வம் சேலிச்சேல்வ மச்செல்வங்
செல்வத்து ஸெல்லாங் தலை.

தோகுதி 2.]

பார்த்தபி-வூஸ் ஆணி-மீ' 1-வ

[பகுதி-3]

உள்ளுறை.

பக்கம்

அங்கியர்	339
சைவசித்தாந்தசாதனத்துக்கு விடை	342
அபிப்பிசாயம்	343
ஆசாத்திரபம் ✓	343
திருப்பெருந்துறை விளக்கம்	347
இதுவும்சைவசித்தாந்தசாதனமோ	352
விடுக்கைதக்கு விடை	355
தமிழ்மறையனுதித்துவம்	355
விடுக்கைதக்கு விடை வேண்டும்	357
பத்திராதிபரவர்களுக்கு சிருபம்	358
விடுக்கைதப்புலவர்களுக்கு விண்ணப்பம்	358
பொருட்கூறியகாலம்	358
அக்ஷராவதானவினா	324
பத்திரிகை அனுப்பும்படி பாடியது	359
பத்திரிகை வாழ்த்து	359
புத்தகவரவு	360
பல்தேசவர்த்தமானம்	361

பத்திராதிபர்:—பண்டிதர், அமிர்தம், சுந்தரநாதபிள்ளை.
திரிசிரபுரம்.

வருஷசங்கா தூ. 1. } Copy Right { வெளிநாட்டுக்கு தூ. 2.
தயாற்கலை அனு. 4. } Registered. { தனி சஞ்சிகை அனு. 2.

சௌந்தமிழ்ச்செல்வப்

ஒருமாதாந்தத் தமிழ்ப் பத்திரிகை.

தோதுதி-2.]

பர்தாசி-ஞூ. ஆணி-மே 1-ஏ

[பகுதி-3]

அகத்தியர்.

(258-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.)

அகத்தியர் தமிழனங்கை வளர்த்த செய்தித்தாய் என் முன் கோவிடத்திற் கறியுள்ளோம். இதனுடே அகத்தியர் தமிழழுத்தந்த வர் அல்லர் தமிழழுவளர்த்தவர் என்பதும் போதரும்.

எம்பெருமானுலும் அவர் திருக்குமாராலும் போற்றிப் பாது காத்து வரப்பெற்ற கன்னித்திருத்தமிழூன்மது திரிபுரமெரித்த விரி சடைக் கடவுளும் குஞ்சமெரித்த முருகவேளும் ஆங்காபித்தபடி இச்சிவானு பூதிப்பெருந்தகையாகிய அகத்தியரும் போற்றிவளர்த்த அரென்பது போதருகின்றது.

தமிழ் மொழிக்கு இலக்கணவித்திவரம்பமைத்தார் என்பதுநடை நின்றது. அவ்விலக்கணங்கள் பேரகத்தியம் என்றும்சிற்றகத்தியமெனவும் இருநூல்களாக இவ்விலக்கிலத்திற் பரவிவழங்கினதாகவும் வழங்கிவருகின்றதாகவும் தெரிகின்றது. இவ்விலக்கண நூல்களையும் பற்றிப்பேசத்தொடங்கிற் பெருகிவியுமாதலின்ஸன்டவற்றினாப்சு கியைசிறுத்தி மேற்செல்வாம்.

இலக்கணநூல் செய்ததொடங்குவோர்க்குஇலக்கியாற்களின் பயிற்சியும் உலகவழக்கும் மிகத்தெரிந்திருத்தல் மிக்கவவசியமான தொன்றும்.

நமது அகத்தியர் தமிழ்க்கிலக்கியநூலைமத்தபோது அவர்கள் த்துக்கு முன்னிருந்த பெருநூன்மக்கள் செய்துதந்து நிலவுக்கெய்திருந்த இலக்கியநூல்கள் இலக்கணநூல்கள் ஆகியசெய்யுள்வழக்குகளையும் அக்காலத்திருந்த அறிவான்றைப்பறியோர்களின் உலகவழக்குகளையும் தம்மாற் குடியமட்டும்கடலை ரூளாற்றுனே பயன்றும் திருப்பதியைப் பொருமல் என்றும் எங்கும் உள்ளவனும் எல்லாம் உணர்ந்தவனுமாடையார்மல் என்றும் எங்கும் உள்ளவனும் எல்லாம் உணர்ந்தவனுமாடையைப் பற்றிய இறையைத்தவங்கிடந்து வேண்டி முறைப்படி கிய இளம்பிளைரகுடிய இறையைத்தவங்கிடந்து வேண்டி முறைப்படி.

தாம் உபதேசமுறையாகக்கேட்டும் இன்னும் விரிந்துள்ள இலக்ஷணப் பெருக்கை இறையவரளித்த இளங்கும்பாராகிய சாமிநாதன் பாற்சார் ந்து பயன்றும் தமிழ்மொழியிற் ரெளிவ்டெந்து சின்னர் தாம் கே ட்டவற்றைச் சிந்தித்துணர்ந்து போற்றிப்புகழ்ந்து உலகுய்யமானுக்கருக்குக்கற்பித்தும் நூற்களியற்றியுமருளி நூரெனப் பலமுறைக்கற்றிய மையால் இவர்தமிழ் மொழியில் மிகவல்லவரென்பது சொல்லாமலே விளக்கும்.

இனிச்சிலர் தழியின் காலங்களை ஒகுப்பறன் புகுந்து “அக்ஷர காலம்” என்றுகூறித்து அகத்தியர்தமிழ்மொழிக்கு நெடுங்கணக்குவுகுத்த காலம் என்று கைக்காதெழுதுகின்றனர். அந்தோ! அகத்தியர் காலத்திற்குமுன் அக்ஷரம் ஏற்படவில்லையா! அக்ஷரம் இல்லாதிருந்திருப்பின் இவ்வகத்தியனார் சிவபெருமானிடத்தில் தமிழழைங் தமிழ்த் தேயத்தையுஞ் சிறப்பித்த முகத்தே “தொடைபெருதமிழ்நாடு” என்றுக்குறவானேன்.

பாவக்குறுப்பாவன இன்னதென்ன வகுக்குமிடத்து “எழுத்தளச் சீர்ப்பதமிட தொடைபா” என்யாப்பிள்க்கணக்காரினக்யாரும்,

“அவற்றுண்மாத்திரைபீள்வு, மீம்முத்தியல்வகையுமேற் களந்த என்ன வென்மனூர் புலவர்.” என்கேதால்காப்பியனாரும் எழுத்தைப்புற்றிப்பார்வக்குத் தொடைக்கு முதலுறுப்பாகக்கூறியிருக்க எழுத்தை ஏற்படுத்தாமல் பாட்டை ஏற்படுத்தினர் என்று கூறுவது? பொருத்த மூலடையதாமா? கவிப்பினையும் சமத்துடையராயிருந்தார்க்கு எழுத்தே ற்படுத்தும்சமர்த்தேற்பட்டாதுபோயிற்று? இஃதெனக்கூறுவது அகத்தியர் “அக்ஷரம்” (எழுத்துக்களை) ஏற்படுத்தினவான்று என்பதே இதனால் விளக்கமாகும் தமிழ்மொழிக்கு எழுத்துக்கள் கடவுளாலேயே அரசுதியாகவே அக்ஷரங்கள் ஏற்பட்டிருந்தன வென்பதும் அவரேரு ரூபரங்கவிவழந்தருளி அநேக ஆன்மாக்களுக்கு துபதேசித்தருளினர் என்பதும் முக்காலு முன்மை.

அகத்தியர் காலத்துக்கு மீண்டும் எழுத்துக்களைற்படவில்லை அகத்தியர் தான்வந்து முண்டிபோட்டுக்கொண்டு எழுத்துக்களுக்கு வடிவமுண்டாக்கினார் என்பது முதலியன வீண புலப்பாகும்... இன்னும் சிலர் சிவபெருமான் டமரகத்திருந்து வலப்பக்கத்தெழுந்த ஒளியை முதலாகக்கொண்டுபொளினிபகவங்வடமிருந்து முத்துக்களையும் இலக்கணங்களையும் வகுத்தனவென்றும் இடப்பக்கத்திருந்தெழுந்த ஒளி

“என்பது தலைக்கரண்டு அகத்தியனார் தமிழ்னமுத்துக்களையும் இலக்கணக்களையும் வசூத்தனர் என்றும் கூறுகின்றனர். இதுபோன்ற கீலத்திற்குஞ்சமயத்திற்கும் தக்கவாறுகளைம்படிக்கதைகள்பலவிருக்கலாம். அதைவிலேகிகள் கண்டுணர்ந்து மெய்யைக்கொள்ளாதிரார்.

இதுநிற்க நமது அகத்தியனார்க்கு தமிழில் வன்மை ஏற்பட்டிருந்துபோல் வடமீண்டிலும் வன்மை ஏற்பட்டிருந்திருக்கிறது.

அகத்தியனார் வடநாட்டிலிருந்து வந்தவரென்பது முன்னர் கூறி வந்த நியாயங்களாலும் ஆதாரங்களாலும் புராணகதைகளை ஒழுக்கங்களில் அடாவரினுஞ் சாலச்சிறந்தவராக விளங்கினாமையாலன்றே எம்கண்ணுஞ் தற்கடவுள் இவ்வதத்தியனார்த் தமக்குச்சமமாகக்குறுகின்றார். இன்னும் காசியிற்கூடிய வடமொழிச் சபையாரோடு இகவிவாது செய்து வென்றுரென்றும் இன்றேரன்ன பலவற்றை நூற்களின்வாயிலாய்க்கீட்டின்றே மாதலை அம் தமிழில் இவர் இயற்றிய பேரகத்தியம் சிற்றகத்தியம் இரண்டும் வடமொழி இலக்கணத்தைப்பறின்று அதன்போக்காகவே எழுதப்பட்டுள்ளாமையாலும் நமது அகத்தியனார் வடமொழி ப்புலமையிலும் பாணினிபகவர் அக்குச் சமத்துவமுடையவறென்றே துணியப்படுத்துகின்றது.

இனி நமது அகத்தியனார் பதினெண்சித்தர்களில்லூருவர்கள்றும் அவர்களில் முதன்மையானவர் என்றும் கொண்டாடப்படுகின்றனர்,

தற்காலத்து புதிதாக எழுதுகின்ற வயித்தியநூல்களும் ஞானநூல்களும் அகத்தியர் பெயரைப்பொறிக்கப் பெற்றெழுகின்றது. இதுதான் பெரும்பாவழுங்கண்ணாவியுமாக இருக்கின்றது. இதை அவ்வகத்தியனார்தான் நேரிற்கேட்டுக்கொள்ள வேண்டியிருக்கின்றது.

நமது அகத்தியனார் வயித்தியமும் ஞானமுழுணராதவரென்று சொல்லவந்தோயில்லை. நமது கடவுளாற்றனக்குச் சமத்துவமுடைய வரென்று கொள்ளப்பட்டவங்க்கு வயித்தியமும் மற்றையவும் ஒரு பெருங்கஷ்டமா?

வயித்தியம், சோதிடம் முதலிய எல்லாக்கலைகளையும் ஆகியிடத் திலேயே ஒதியணர்த்தவர்; அதிற்கிறிதும்ஜீயமில்லை.

தீப்பொழுது அகத்தியர் பெயரால் வழக்கிவருவன வெல்லாம் அகத்தியனாரியற்றியது. தானு ஏன்பதிருந்தே யாராய வேண்டியிருக்கின்றது.

ஆரய்த் பெரியேர் அச்சிடிருப்பதற்குமானும் அத்தியனு
ரியற்றியதன் ரென்னின்றனர். இப்பொழுது வெளிவந்துள்ள வயித்தி
பதுல்களும் இனி உண்டாகப்போகின்ற புதிய வயித்தியதுல்களும்
அத்தியர் பெயர் கொண்டதனும் கொன்னப்போகின்றதா ஒம்லல
கிற சாமானியர் மயங்குதற்கிடமாகும்.

(இன்னும்வரும்.)

பத்திராதிபா.

இதுவும் சைவசித்தாந்தசாதனமோ.

திதற்து லிடை.

ஐயா,

நமது நண்பர் மகா-ஈ-ா-ஸ்ரீ திரு. சாம்பசிவம்பிள்ளை யவர்கள்
அடியேன் கருத்தை நன்காராய்ந்து என்னுணரவை வேற்றுகை யென
லாம். நான்திருமந்திரத்தை ‘நான்மறை’ யென்று கூறவேயில்லை. நான்
அப்படிக்கூறுவதாக பிள்ளையவர்கள் கூறுகிறார்கள். அதை வேற்றுனர்
யென்று அவ்வளவு தடிப்பாய் நான் கூற எனக்கு விருப்பமில்லை.

அவர் கூறிய மேற்கோறினபடிக்கு ‘திருமூலர்’ சொல்லும் திரு
நான் மறை முடிவும் ஒருவாசகமாயிருந்தால் நான் காட்டிய நியாயங்க
ளின் படிக்குள்ள வேற்றுமை தற்காலம் ஆரிய வேதத்தில் புலப்படு
வானேன்?

பதிவருக்க திருத்தொண்டாகிய ஸ்ரீ-ஞானசம்பந்தமூர்த்திகவர
விகள் கூறியபடிக்கு-

“காதலரகிக் கசிந்து நீர்மல்கி
யோதுவார் தமைன்னெறிக்குப்பது
வேதான்கிணு மேய்ப்போருளாவது
நாத நாம நமச்சீவாயவே”

என்ற ‘நமச்சிவாபக்கருத்தும்’ நமச்சிவாய உபதேசக்கிரயமும்,
நமச்சிவாய அனுஷ்டானமும் ஏன் ஆரியருக்குள் இல்லை? ஏன்தற்கால
திருக்காதி வேதத்தில் அந்த அனுட்டான சிஷ்முஜூபாகாரியமுறை
மை ஏன் கூறப்படவில்லை? நமது நண்பர் அடியேன் திருப்பம் முழுதும்
முடிந்தபிறகு மறுப்போ வேறுப்போ எழுத ஆசம்பித்தால் ஈலமாயிருக்கும். அவர் இஷ்டம் போல்செய்யலாம். நான் ‘மறைமுடிவும்’ திரு
மாந்திரமும் ஒருவாசககெண்றுல் திருமந்திரம் நான்மறைவேறுபடலா
மோ? வேறுபட்டான் அல்லது சூசனா அட்டானம் உணர்த்தாவிட்டான்
அது ஒருவாசதமானோ.

; என்னுடைய 'தமிழ்மறைப்புத்துவம்' தங்களுக்கு குடைக் கானலுக்கு அனுப்பினேன் அது என் வெளிப்படுத்தவில்லை. முற்றும் வெளிப்படுத்தியபிறகு ஒரு ஆட்சேபணையும் வராது நான் ஏதோ தற்காலிகருக்காதி நான்மறையில் துவேஷம் வைத்திருப்பதாக அநேக அன்பர்கள் நினைக்கிறார்கள். மேற்கூறிய தேவாரக்கருத்தில்லையேயென்பது தான் என்னுடைய நியாயம். குடைக்காளாலுக்கு அனுப்பியபாகம் வெளிப்படுத்தியபிறகு மீது பாகம் அனுப்புகிறேன்.

'வெற்றுரை' என்ற வெற்றுறை வரைவானேன் இருக்காதிரான் மறை பிள்ளையவர்கள் சொத்தா? திருமந்திரம் என்னுடைய சொத்தா? தற்கால இருக்காதி நான்மறை எனக்குடன் பாடுஇல்லை யென்று சொன்னேனு? திருமந்திரம் பிள்ளையவர்களுக்குடன் பாடன்று என்றுவிவரியிட்டிருக்கிறார்களா? என்னுடைய திருபத்தில் நான் ஒருவகுரையையும் 'வெற்றுரையென்று கண்டிக்கவில்லையே,

மஹ. வட்டங்முகமுதலீயர்:

அபிப்பிராயம்.

திரிசெபும் வித்வான் மகா-ா-ா-ஸ்ரீ அமிர்தம் சுந்தராத பிள்ளையவர்கள் நடத்திவருகிற 'செந்தமிழ்ச்செல்லு' மென்னும்பத்தி ஸிகையை வாசித்துப்பார்த்தேன் வாசிக்குங்கோது மெனக்குப்பெரும் கீழ்ச்சிவை விளைவிக்கிறது [இவர்களிடையறை முயற்சிசெய்து நீண்ட காலம் கடத்துவார்களென்று நம்புகிறேன். ஸ்ரீசந்திரேசர் திருவகுள், புரிவாராக,

மஹ. அருணசலக்கவிராயர்.
மதுரை தமிழ்ச்சங்க வித்வான்.

ஆசாத்திரயம்.

(ஆசை)

ஆசைமுன் அலகிற் ரேண்றி யனீத்தையு மழியா விற்கும் ஆசைபொன் மண்பெண்ணினன்று மனித்ய மிளிதகற்றுமாந்தர் ஆசைகளெனும்பேய் வாய்ப்பட்ட உவதியுற் றலைவதன்றி ஆசையோர் சகமுதல்கா ததாக்கிடங் கொடுத்தல் தீதே;

ஆசையே யானென தென்னும் ஆழியில விழ்த்திக் கொல்லும்
 ஆசையே காலன்றாதர் ஆகவந்திமுத்துச்செல்லும்
 ஆசையே கொடியதீவாய் நரகனிற் கிடத்தும் பின்னும்
 ஆகையே யாவிபோக்கும் விடத்தினுங் கொடியதாமே.
 ஆசையற் றவாசே கல்லோர் நிராசை ஆழி குழுலகின் மேலோர்
 ஆசையற்றவரே ஞானி யவர்களே யோகியவர்
 ஆசையற்றவரே ஈசனூராருள் படைத்தோர் பின்னும்
 ஆசையற்றவரே தெய்வ மாதவிளி ராசை நன்றே
 ஆசைமுன்றருத்த பேர்கள் அவனியிற் பெறியரவர்
 ஆசை முன்றகன்றூல் ஈல்ல அறிவுது தெளிவே யாகும்
 ஆசை முன்றகன்ற போழ்தெவ் வுலகிலு மனைத்துங் கிட்டும்
 ஆசைமுன்றகற்றி நிற்றல் அமிழ்தினு மினியதாமே.

“ஆசா” “இச்சா” முதலியன ஆகாரவீற்று வடமொழிச்சொற் கள். இவை தென்மொழியில் ஜிகாரவீற்றைப்பெற்று(மிதிலா=மிதிலை கங்கா=கங்கை. வீனை=வீணை பத்ரிகா=பத்திரிகைனன்பதுபோல) ஆசை. இச்சை எனத்திரிந்தது. நிற்க இனி ஆசை. யென்பதென்ன வென ஆராய்வோம்.

ஒருபொருளை கண்டவுடனுவது, ஒன்றைப்பற்றிப் பிறர் கூறக் கேட்டவுடனுவது, ஒன்றை நினைத்தவுடனுவது அதனைப்பெற்றுஅது பவிக்கத்துண்டும் என்னமே “ஆசை” யெனப்படும்.

பொதுவாய் உலகத்தாந்து இன்பதுன்பம், லாப நஷ்டம் நியாய கியாயங்களையுங்கூட கவனியாது, தன்னலமே கருதித்தத்தளிக்கும் மனிதரே ஆசையை அபிவ்ருத்திசெய்யபவராவர். அதிலும் தருப்பியை ஸ்பதை அறவேஷிட்டவர்களிடம் உள்ள ஆசையே “பேராசை” எனப்படும்.

ஆசைகள் மூவகைப்படும் அவைபொருளாசை, மண்ணைசை, உடலாசை யென்பனவாம். ஒருபொருளினிடம் ஆசைவைத்தால் அல்லது ஒருபொருளை அடையவிரும்பினால் அதையடைவதற்கான முயற்சியை மென்மே மூந்திசெய்து தெய்வகெதியாகக்கோரியவஸ்துகிடைக்கப்பெற்றாலும் அத்துடன் மனம் தருப்பியடைவதில்லை. மேலும், மேலும், தன்பம் பயப்பதும் இன்பத்தைப் போற்றேன்றுவதுமான இன்னும் அநேகம் பொருளின்மேல் ஆசை உண்டாகிறது. இவ்விதமாக மனிதனது ஆயுட்காலமெல்லாம்பின்றூடர்த்து அழிக்கும் இயல்பினது ஆசை.

ஆசைக்கிட்டுக்கொடுத்தால் ஆசை அதிவிரைவில் பெற்றுக் கூடும். அதனால் மனோவிளையும் தேவைவிழையுங் குன்றிவிடும். ஆனால் ஆசையோ ஒங்கிலாரும், மனிதர்களுக்கோ பினி, முப்பு, சாக்காடு முதலியன இயற்கையாயுண்டு. ஆசையினிடத்தோ அவை எட்டியும்பாராது. ஆதவின் இவ்வளவு கேட்டிர்க்குங் காரணமான ஆசையை எப்பாடு பட்டேனும்ஒவ்வொருவரும் அகற்றமுடியவேண்டும் என்றுபின் வரும் “திருமந்திர”த்தால்வற்புறுத்திய நந்திருமூலநாயனுரிஞ்சருத்துக்கவனிக்கத்தக்கது.

“வாசியு முசியும் பேசி வகையினாற்
யேசியிருந்து பிதற்றிப் பய்னில்லை
ஆசையும் அன்பும் அறுமின் அறுத்தபின்
ஈசன் இருந்த இடம் எளிதாமே”

“ஆசை யறுமின்கள் ஆசை யறுமின்கள்
சக்கே டாயினும் ஆசை யறுமின்கள்
ஆசை படப்பட ஆய்வருந்துன்பங்கள்
ஆசை விட விட ஆந்த மாமே.”

பெண்ணுசையால் இராவணன் முதலானவர்கள் அழிந்ததையும் பொருளும், பூமியுமான இராஜ்ய ஆசையால் துவியோதனுதியர் துன்புற்றுயாண்டதையும், இன்னும் அநேகமனிதர்களும், அசக்கர்களும், தேவர்களுங்கூட இவைகளாற்றுண்டப்பட்டு அளவிடற்கறிய துன்பமாடந்ததையும் சினைக்கும் எவ்வேறும் இந்திலையற்றதும், துன்பக்கள் ஞசியமுமாய பொன், பொருள், உடல், இவற்றில் ஆசைகொள்வதோ! இது பற்றியன்றேநம் ஸ்ரீதாயுமானவரும் தமது திருவாக்கால்.

“பொருளைப்” “பூவைப்” “பூவையரைப்”பொருளென்றெண் னுமொருபானி, இருளைத் துறந்திட்டொளிநெறியை யென்னுட்பதிப்பதென்று கொலோ, தெருளத் தெருள வண்பர் நெஞ்சங்தித்தித்துருகத் தெவிட்டாத, அருளைப் போழியுங் துணை முகிலே யருளாந்தத்தார்முதே.”

“ஆசையெழும் பெறுங்காற்றாடிலவும் பஞ்செனவு மனதலையுங்காலம், மோசம் வருமிதனுலே கற்றதுங் கேட்டதுந்தாந்து முத்திக்கான, நேசமுதல் வாசமும் போய்ப் புலனுயிற் கொடுமை பற்றிநிற்பாங்கோ. தேசபழுத்தருள்பழுத்த பராபரமே “நிராசை யின்றேற் றய்வழுண்டோ?”

“இப்பிறவியென்று மேர் திருட்கடவின் முழுகி என்றுமொருமகரவாய்ப்பட்
திருவினையெனுத்திறையி வெற்றுண்டு புறபுச்
வெளக்கொங்கை வரிசை காட்டுற்
துப்பிதழ் மடைந்தையர் மயர்ச்சண்டமாருதச்
சமுல் வர்து வந்ததிப்பச்
சோராத வாசையுங்காணாருவானதி
சுரந்த தென் மேலுமார்ப்பக்
கைய்ப்பரிசுக்காரர் போலறிவானவங்கழும்
கைவிட்டு மதிமயங்கிக்
கள்ளவங்கக்காரர் வருவரென்றஞ்சியே
கண்ணருவி காட்டு மெளியேன்
செப்பறிய முத்தியாங்கரை சேவுங்கருளை
செய்வையோ சத்தாகி யென்
சித்தமிசை குடிகொண்ட வறிவானதெய்வமே
தேஜோமயாநந்தமே.”

“நேற்றுரைரின்று மாளானின்றைரதனைக் கண்டும்
போற்றிலே நின்னையங்க்தோ போக்கினேன் வீனேகாலம்
ஆற்றிலேன்கண்டாரந்த வண்ணலே யளவின்மாயைச்
சோற்றிலே யின்னம் வீழ்ந்து தினைக்கவோ சிறியனேனே”

(இன்னும்வரும்.)
கங்கா ஜடேச சுர்மா

பிழைத்திருத்தம்.

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
339	6	குன்றமெரித்த	குன்றமெறிந்த
340	30	ஒளியை	ஒளியை
,	32	ஒளியை	ஒளியை
341	19	பதினெண் சித்தர்	பதினெண்சித்தர்
342	7	வெற்றுரை	வெற்றுரை
,	9	வெற்றுரை	வெற்றுரை
,	25	வெறுப்போ	வெறுப்போ

திருப்பெருந்துறை ள்ளக்கம்.

(322-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.)

—வினாக்கள்—

“குடாடதன்மிசை” என்ற சொற்றெடுர்சின் பிரயோகத்தைக் கொண்டு “குடாடு” என்பதற்கு மேலைத்திசையிலுள்ள குடகுநாடு (Coorg) அல்லது கொச்சிநாடென்றும் ‘அதன்மிசை’ யென்ற பதங்கட்டு அந்நாட்டிலிருந்து அல்லது அந்நாட்டு வழியா யெனப்பொருள் கொண்டும் ‘Bringing horses through the Kuda nad (or Western lands) he (the Lord) rode dexterously as a horseman’ என ஆங்கிலபாஷையில் நமது பிள்ளையவர்கள் மொழிபெயர்த்திருக்கிறார்கள். இதுவிஷயத்தில் நமது தமிழ் இலக்கண இலக்கிய வித்துவரான்களைக்கொஞ்சமாழ்ந்து கருதுமாறு வேண்டுகிறேன்:

குட்டாடு, குடாடு, குடகுநாடு என்ற தொடர்மொழிகள் சேஷன் அரசுபுரிந்த குடகுநாட்டையே குறிக்குமென்பது நமதுபிள்ளையவர்கள் கருத்துப்பொலும். குடகுநாடு அதாவது கொச்சி (Coorg) என்பது சேரமானிராச்சியம் குட்டாடு என்றால் பள்ளத்தாக்கான நாடெனப்பொருள்படும், அதுபாண்டிநாட்டைச்சார்ந்த ஓர்பகுதிக்குடாடு என்றால் மேங்காடு எனப்பொருள்படும், அதாவது கீழ்த்திக்குக்கு மேல்பாலுள்ள எந்நாட்டையுங்குறிக்கும். குடகுநாடென்றால் கொச்சிநாடென்றையே சிறப்பாக்கக்கொள்ளப்படும்; ஆனதால் குடாடு என்ற தேடர்மொழிகளுக்கும் குடகுநாடு என்ற தொடர் மொழிகளுக்கும் பொருளாற்றுமைகளுக்குமில்லை. குடகுநாடு என்றால் மேற்கு எனப்பொருள்படும் “குடக்குவாருனமே மேற்குக்குறித்தபச்சிமமே மேற்காம் நடத்திய பிரத்தியக்குழமற்றதன் ஹரேநாட்டும்” என்பது நிகண்டுச்சுத்திரம்; ஆனதால் குடக்குதாடு-குடாடு எனத் “திசையொடு திசையும்பிறவுஞ்செரின் “எனும் நன்னுற் குத்திர விதிப்படியுடைக்கு எனும்மொழியிலுள்ள ககரவொற்றுங் ககர உகரமுங்கெட்டு குடாடு எனவாயிற்று. இவ்வாறே குடக்குத்திசை குடத்திசையென வும் குடக்குத்தானல்=குடக்கானல் எனவும் வழங்கும்; இதுபோல கொச்சி நாட்டைக்குறித்துச்சொல்ல வேண்டுமானால் குடகுதாடு குடகுநாடு, குடகுத்தேசம்=குடகுத்தேசம், குடகுத்திசைவில் குடகுக்கிச்சிடிகள் என ஆமேதவிற் குடாடு. குடத்தேசம் என ஆமென்பதற்கிலக்கிணமிலது மேற்குத்திக்கையிலக்கியதால்களிற்குறிக்கும்போதெல்லாம் குடக்கு எனும் பத்தையே ஆன்றேர்கள் பெரும்பால்

மையாண்வெந்திருக்கிறார்கள். பெரியபுராணத்தில் சம்பந்தமுர்த்தினாயனார்புராணத்தில் ஆளுடையபிள்ளையார் திருவையாற்றை நீங்கி காவி ரிசுக்கரையிலுள்ள மேலத்திசையிலுள்ள மற்றைய சிவதலங்களைத் தூரிசுக்கச் சென்றதாகக் கூறுமையைத்தில் “குடத்தை மேற்போவதற்குக் கும்பிட்டங்கருளப் பெற்றுக் குறிப்பினாலும் படருநெறிமே வினைவார்என்றும், திருமூலாயனார் புராணத்தில் திருவாவடுதுறைச் சிவாலயத்தினுள் திருமூலர், பிரகாரத்தில் மேலத்திக்கில் சிவயோகத் தமர்ந்திருந்ததாகக் கூறுமையைத்தில் “மேவவார் புறக்குடபால மிக் குயராத வரசின்கீழத் தேவிருக்கையமர்ந்தருளி யென்றும் சங்கப்புலவர் வாக்காசிய திருமூருகாற்றுப் படையில் மதுரைமா நகரத்துக்கு மேற்றிசையில் திருப்பரங்குன்ற மெனுந் தலமிருப்பதைச் சொல்லுமா மையம் “கூடற்குடவயின்” என்றும் ஆன்றேரருளி யிருப்பதேசான் ஒரு விருக்கின்றது இன்னம் பலமேற்கோளுள் விரிவஞ்சி விடுத்தாம். இதனால் ஸ்ரீவாசகத்தில் குடாடு எனும் பிரயோகத்திற்கு மேல்நாடு எனவே பொருள் கொள்ளுதலை வடைத்து. பண்ணடைய காலத்தில் ஒவ்வொரிராச்சியத்தையும் கீழ்நாடு, மேல்நாடு, எனவும் மருகலநாடு, கொண்டலநாடு, குறுகளாகநாடு, நாங்கூர்நாடு, மிழலைநாடு, கோநாடு, மழலைநாடு, என்பன வாதிபாகப் பகுத்து வழங்கப்பட்டு வந்திருக்கிறது சில பேரிய ஊர்களையும் கீழைழுர் மேலைழுரென்று ஆதிகாலக் தொட்டே பகுக்கப்பட்டு இன்னமுமப்பெயரால் வழங்கியும்வருகிறது அதுபோலவே நம் பாண்டிநாட்டை மேல்நாடு, கீழ்நாடு, என முறையேபொருள்படும் குடாடு குளாடு எனப்பகுத்து வழங்கி வந்திருப்பதாகத் தெரிகிறது திருப்பெருந்துறை மதுரைக்குக் கீழ்பாலுள்ளதை னமுந்தியே பல பிரபல பிரமாணங்களாற் காட்டினாலும் கீழ்த்திக்கை நோக்கியே வாதபுரிஸ்வரர் குதிரைகொள்ளச் சென்றதாகவும் பல்லடமொழி தென்மொழிக் கிரந்தக்களாலும் காட்டினாலும் ஆனதால் கீழ்த்திக்கிலுள்ள திருப்பெருந்துறையினின்று குடத்தையில் மதுரைமா நகரத்தில் பாண்டியன்முன்பு குதிரைகளைநடாத்தின சிவபெருமானது சீலையேசிவவாக்கியங்கள்குறிக்கும் ‘அதன்மினைசெமேழுந்தருளியும்’ எனமேல்வாக்கியத்தில் அருளப்பட்டிருக்கிறது மிசையெனுஞ்சொற் பிரயோகத்தையும் தன் பொருளையும் முக்கியமாய்க் கவனிக்கவேண்டும் “மிசையென்ப துணவுமேடு மீமிசைச்சொல்லு முப்பேர்” என் பதுநிகண்டு. தவிற மிசையெனுஞ்சொல்லும் வேற்றுமையிடப்பொரு ணடன் இடைச்சொல்லாகவும் ஆன்றேரிலக்கியங்களிற் பிரயோகிக்

சிப்பிட்டிருக்கிறது “மலர்மிசை யேகினான்” என்பதற்கிய வுத்தாரண்மீ ஆனதால் குடநாட்டதன்மிசை பெற்ற விடத்துக் குடநாட்டின்மேல் அதாவது குடநாட்டில் எனப் பொருள்படுமே பொழிய குடநாட்டி விருந்து அல்லது குடநாட்டுவழியாயென நீ-ம் வேற்றுமைப்பொருளை ஒருபோதும்பயவா. ஆங்கிலபாஷா கல்விமாதும்தமிழ்ப்பஞ்சவிலக் கணவித் துவாதும் புறமதத்தவருமான செவரண்டு போப்பைய ரவர் கனும் “குடநாட்டதன்மிசை” யென்ற வாக்கியமடங்கிய செய்யினுக்கு அடியில் கண்டவாறு ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்த்திருக்கிறார்கள்.

“Bringing horses in the Western land,

“Right royally He rode in state

இம்மொழிபெயர்ப்பில் மிசையென்றசொல்லுக்கு In என்ற ஆங்கிலமொழியைப் பொலியோகித்திருக்கிறார்கள், மிசையென்றதைப்போல் In என்ற ஆங்கிலமொழியும் இடப்பொருளைத் தரும் ஆங்கிலபாஷா இடைச்சொல்லான தினு லென்ற நியவேண்டும். நமது பிள்ளையவர்கள் மிசையென்றசொல் ஆங்கிலபாஷையில் Through எனுஞ் சொல்லின் பொருளைப் பயப்பதாகத் தவறுதலாகக்கொண்டு இவ்வாக்கியங்களுக்குமொழிபெயர்த்து நம்மவரை மயக்கத்துக் குள்ளாக்குகிறார்கள். In என்ற சொல்லும் Through என்ற சொல்லும் ஒன்றுக்கொன்று மிக வித்திபாசமானபொருளைக் கொடுக்குஞ் சொற்களொன்று இங்குவிரித் தெழுதுவத நாவசியம் கற்றீர்களறியவேண்டும். இன்னெரு விடய மிக்கு கவனிக்கத்தக்கது. மாணிக்கவாசகர் பொருட்டு மதுரையாகரத்தில் பாண்டியன் சமுகத்தில் குதிரைகளைத் தாங்கொண்டு வருவதாகக் குருமூர்த்திகள் மொழிந்தருளினர். அவ்வார்த்தைக் கிணங்குக் குதிரைகள் கொண்டுவரப்பட்டு நடாத்திக்காட்டப்பட்டது. இதைத் தான் மாணிக்கவாசகப்பிரான் ‘குதிரையைக்கொண்டு குடநாட்டன் மிசைச் சதுர்ப்படச்சாத்தாப்த் தானென்முந்தருளியும்’ என வருளியதாகக்கொள்ளவேண்டும். இவ்வாறு பொருள் கொள்வதை விட்டுவிட்டு குடநாட்டில் அதாவது கொச்சிதேசத்தில் கடவுள் குதிரைகளோடு எழுந்தருளினுரென்றால் அங்கு யார்பொருட்டு ஏதுக்கு அவ்வாறு எழுந்தருளவேண்டும்? அங்கெழுந் தருளியதில் மாணிக்கவாசகருக்கும் பாண்டியபூபதிக்கும் யாதுபிரயோஜனம்? மதுரையாகரத்துக்கு குதிரைகளோடு வந்ததாகக் கூறினால்லவா சரித்திர நானுக்கத்தக்குப் பொருளொற்றுமைப்படும். இத்தியாதி காரணங்களினால் பின்னையவர்கள் கொண்டபொருள் திருவாசகச்செய்துடைக்குப் போல்

ரூத்தமற்றது. இலக்கண இலக்கிய நூல்கட்கும் மாருயன்னாது. இது நிற்க பூஷோதபுரீஸ்வரர் சீழ்ச்சமுத்திரக்கரையை நோக்கிக்கீழ்த்திசையாய்ச் சென்றுபெனப் புராதின நான்முகமா யெவ்வாறு கண்டன்னோ அவ்வாறே கீழ்த்திசையிலிருந்து அதைவுது திருப்பெருந்துறையெனும் ஆஞ்சையர் கோயிலின் பக்கத்திலிருந்து சிவபெருமான் குதிசைகளோடுபெறப்பட்டு உலகோர்க்குத் திருவிளையாட்டுக் காட்டிக்கொண்டு மதுரைமாநகரம் வர்த்து குதிசையேற்றங் காட்டியதாகப் புராதின நூல் கள் கூறுகின்றன. பெரும்பற்றப்புவிழூர் நம்பியாரியற்றிய திருவிளையாட்டுப்புராணம் உதுவது நரிகுதிசையான திருவிளையாடல் கக-வது செய்யுள்வருமாறு “ஓமுக்கந்தருமந்த வந்தானமுறவுவாய்மைபொரு மைமற்றும், விருப்பமுள்ள சூத்திரவாழ் மிழலைநாட்டு நரியெல்லாம், அழைத்துத்தெருட்டி விளையாடலவனிமீது நனிவிளங்கத், தழைத்தத் தலத்தை நரிக்குடியென்றின்றுஞ் சொல்வர்சான்றே சேரே.” என்பதே இச்செய்யுளில் கூறப்படும் நரிக்குடியெனுந்தலம் ஆஞ்சையர்கோவி அக்குத் தென்புறஞ் சமீபத்திலுள்ளது. இவ்விடம் பூர்வத்தில் பாண் டியதேசத்தின் பகுப்பாகிய மிழலைநாட்டைச் சார்ந்தது. இங்கிருந்து தான் குருமூர்த்திகள் நரிகளைத் திரட்டச்செய்து பரிகளாக்கி அங்கே ருந்து நடாத்திவந்து ஓரிசவு மத்தியில் தங்கி மறுநாள் திருவாதலூர் மார்க்கமாய் மதுரைமாநகரஞ் சேர்ந்ததாகப் புலவர்கள் சொல்லுகின்றனர்.

நரிக்குடிக்குப் பக்கத்தில் பரிவீரமங்கலமென ஓர் கேஷத்திரமுண்டு. இங்குத்தான் சிவபெருமான் குதிசைவீராகவெழுந்தருளிய தென் ஆண்ணேர் தொன்றுதொட்டுச்சொல்லிவருகிறார்கள். இவ்வாறு குதிசைக்கூட்டங்களுடன் குருமூர்த்திகள் திருவாதலூரங்களை வருகையில் பரண்டியனது தீத்தண்டம் பொறுது வருந்துந் தம்முடைய மெப்படியாராயிய மாணிக்கவாசகருக்கு ஒதோவந்தோம் இதோ வந்தோம் என உறக்கக் கூறினார்போற் றமது திருப்பாதச் சிலம்பொலி யைக் கணீர் கணீரென்றுப்பல்லோருமறிய வோலிப்பித்துக் காட்டிய தாயும் புசாணங்கூறியுள்ளது. இவ்வாறு உலகினர் சான்று பகரக் கூடிரைவீராய்க் கடவுள் அருட்கோலத்திருமேனி கொண்டெழுந்தருளி னதைத்தான் ‘நரியைக்குதிசைப்படியாக்கி நூலமெல்லாம்ரிகழ்வித்து’ எனவும், சிலம்பொலி காட்டினதை ‘வாதலூரினில் வந்துனிதருளிப் பாதச்சிலம்பொலி காட்டியபண்பும்’ எனவும், பூஷோதபுரீஸ்வரர் வள்ளுவர் புகழ்ந்து கூறினார். பாதச்சிலம்பொலி காட்டு

ஏய்தை நம்பியார் திருவினோயாடற்புராணம் உ-அ-வது படலம் கக-வதி செய்யுளி மூலம் மெடுத்தாண்டிருக்கிறது. அச்செய்யுள் வருமாறு “ஆதா-வடியார்முங்கு மடிபணிந்தேத்தப்போங்கு, வாதையம்புரத்துநண்ணி மணிச்சிலம்போசைச்சாட்டத், தீதறவாண்டவெந்தை திருச்சிலம்போ சையென்றே, யேதமா முனிவர்தேறி பிசைபடத் துதிக்கலுற்றூர்” என்பதே. திருவாதவூர் மதுரைமாநகரத்துக்கு வடக்குணக்கிலுள்ளது இத்தலம் வாதபுரீஸ்வரர் அவதாரஞ்செய்யப்பெற்றது.

இவைகளிலூல், ஆளுடையார் கோயிலுக்குப்பக்கவிலுள்ள மிழ லீங்காட்டின் கண்ணிருந்து, மாணிக்கவாசகரை அடிமைகொண்டதைப் பல்லோருக்குங்காட்டினார் போனதும் உண்மையடியார்களையெல்லாம் இவ்வாறே தாம் தொழில் செய்தும் அடிமை கொள்பவ ரெங்பதை உலகினர்க்கு விளக்கினார் போனதும் நம்மருமைக்கடவுளார் ஓர்திரு விளோயாட்டாக நரிகளைப்பறிகளாக்கி ஊர்தோறும் நடாத்திவந்து மதுரைமாநகரத்தைச்சார்ந்து பெரியதென்னன் மதுரையெல்லாம் பிச்ச தேற்றிய பெருந்துறையாளரது அற்புதச்சரித்திரத்தைக் குடகுநாட்டில் நடந்ததாகநம்நண்பர்க்குறுங்கூறிற்றத்தன்மைத்தெளில்தினகரனு திக்குந்திசையைக் குணதிசையெனக்கூறுவேண்டாம் குடதிசையெனக்கூறுங்களென நம்மவருக்குப் போதிக்குந்தன்மை போலாம். ஸ்ரீவாசகத்தில் குடநாடு என்று மதுராபுரினினங்கும் பாண்டியநாட்டின் மேல் பகுதியையே குறிக்குமென்பதற்குப் பின்னுமேர் மேற்கோள்காட்டுவாம் பழய அதாவது சுந்தரமாமுனிவரியற்றிய திருப்பெருந்துறைப்புராணமொன்றுள்தென முன்னரே கூறி அதிலிருந்து சிலமேற்கோளுங்காட்டினேம் அப்புராணத்தில் மாணிக்கவாசகச்சவாமிகளுக்குத்தலங்கடோறுங்காட்சிகொடுத்த சருக்கத்தின்-க-வதுசெய்யுள்வருமாறு “திருந்துவகருளைப் பெருந்துறைசிவனு ரன்பர்தமக்காகப் பொருந்துங்குதிரைகொண்டுகுடநாட்டின் மதுரைப்புரவைலுக் கிரும் பொற்கயிதுமாறுயளித்தெழுவில்சேர்வைகை மன்சுமந்து பிரம்புற்றிடு மெய்யடியை யெங்கும் பெறுத்தாங்கிப்பயந்தபின்பு” என்பதே இரசெய்யுளில் மதுரைமாநகரத்தைக்குறிக்குங்கால் குடநாட்டின்மதுரையென்றார், குடநாடு என்பதற்கு இங்குமேங்காடு எனவே பொருள்லவா? இதிலுல்திருப்பெருந்துறை யெனுந்தலம் மதுரைமாநகரத்துக்குத்தீழ்நாட்டிலுள்ளதென ஆர்த்தாவர்த்தி நியாயத்தால் பொருள்படுகிறது. இதுகாறுங்காட்டிய பற்பல பிரமாணங்களடங்கிய நியாயத்தால் குதிடையுக்குதோண்டு குடநாடதன்மினாச் சுதந்படச் சாத்தாய்த்

துனெழுந்தருளியும், என்ற பூர்வாசகச் செய்யுள் கீழ்த்திக்கிலுள்ள ஆளுடையார்கோயிலென்னுந்திருப்பெருந்துறையிலிருந்துமேல்பாலுள்ள மதுரைமாநகரத்துக்குச் சிவபிரான் குதிரைவிராகவெழுந்தருளினதையே குறிக்குமெனப்பசுமரத்தாணிபோல் எவ்வணக்யானும். சொக்கவுஷ் கூடாவிதமாய்ச்சாட்டப்பட்டது. இவ்விடயமாயினியும் ஆசுங்கையுறுவோர் நமக்கெழுதுவாரென நம்பப்படுகிறது இனிமேல்விடயத்தை ஆராயப்படுகுவாம்.

(இன்னும்வரும்.)

திரு. சாம்பசிவம் பிள்ளை

Retired Sub-Magistrate, Trichy.

இதுவும் சைவசித்தாந்த சாதனமோ.

(318-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.)

எனவும் “தமிழ்ச்சொல்வடசொலைலுமிவ்விரண்டும் உணர்த்தும்மலைன யுணரலுமாமே” எனவும் அருளப்பட்டிருப்பதில் ஆரியத்தையுந் தமிழையும் மொரேகாலத்தில் பரமேசுவரன் பார்வதி அம்மையாருக்கருளியதாயும் இவ்விருபாடையினுலும் சிவபெருமானை யறியலாமென்றும் பொருள்படக் கிடக்கின்றதன்றே. கவியுகதூரம்பத்தில்அவதரித்து சைவசித்தாந்த மததாபிதாய் விளக்கிய ஸ்ரீமந் மாணிக்கவாசகப் பிரபு திருவாய் மஸர்ந்தருளியபூர்வாசகத்தில் “பாசமாம்பற்ற அத்துப் பாரிக்குமாரியானே” எனவும் “நந்தம்பாடியி ணன்மணறயோ. அயந்தமிலாரிய ணயமர்ந்தருளியும்” எனவும் “பேராசை யாரியனைப் பாடுதுங்கா ணம்மானுப்” எனவும் சிவபெருமானை ஆரியனெனவும் அந்த ஆரியன் நான்மறையோ னெனவும் அருளினார்கள். “ஆரியர் மிலேச்சர் நல்லோர்” எனத்தமிழ்சிகாடுக்காரரும் இப்பதத்தை யெடுத்தாண்டிருக்கிறார்கள்.

ஆளுடையபிளையார் தாமருளிய திராவிட சுருகியில் “தமிழ்ச்சொல்லும்வடசொலைந்தானிமுற்சேர” எனவும் திருஞானசம்பந்தஸூர்த்திகளாகிய மூவர் முதலிகளுள் திருநாவுக்கரசுகளியற்றிய ச-ஞு-ஙு திருமுறைகளில் “ஆரியந்தமிழ்பூர்யசைபிானவன்” எனவும், ஆரியன் கண்டாய்தமிழன்கண்டாயெனவும் “செந்தமிழோடாரியனை”யெனவும் “வடமொழியுந் தென்றமிழு மறைகளுன்குமானவன்கான்” எனவும் ஆரியத்தையுந்தமிழையுமோக்கவே ஒரேதடினில் ஊவனவு. மேற்ற

த்தாழ்ச்சியின்றிவைத்திருப்பது தமிழ்மறை வல்லக்கவர் பல்லோரு மறிந்தவிடயமே இவ்வாறின்னாம் பலத்தமமானபிரமாணங்களுடன் பிரகாசித்துக்கொண்டு விளங்கும் ஆரிய வேதத்தைச் சைவமார்க்கத், அக்குப் புறம்புபோல் நம் நண்பர் ஏன் கருதினார்களோ தெளிவாக விளங்கவில்லை. மேலும் சைவ சமையாசாரியர்களி லொருவாகிய சுந்திரமூர்த்திநாயனால் திருத்தொண்டத் தொகையில் ‘பொய்யடிமையில்லாத புலவர்க்கு மடியேன்’ எனத்துதிபெற்ற கடைச்சங்கப்புலவர்களால் திருக்குறளுக்குக் கிகாடுத்த சிறப்புப்பாயிரத்தில் “ஆரியமுஞ் செந்தமிழு மாராய்ந்திதனினிது சீரியதென்றென்றைச் செப்பரிதாம் ஆரியம் வேதமுடைத்துத் தமிழ்த் திருவள்ளுவர் மொழிந்த வோது குறட்பாவுடைத்து எனுமோர் திருவெண்பா காணப்படுகின்றது ஆரியத்தையுஞ் செந்தமிழையு மாராய்ந்தால் இரண்டினுள்ளுமின்னதேற்ற முடையதெனச் சோல்லமுடியா இரண்டுமேற்றமே எப்படி பெனில் ஆரியத்தில் வேதமுண்டு தமிழில் திருக்குறளுண்டு எனும் பொருளை விளக்கிக்கொண்டு இவ்வெண்பா பிரகாசித்துக்கொண்டிருக்கிற தன்றே. இச்செய்யுளாலும் மேலேகாட்டியனவைப்பிராட்டியார்வென் பானினாலும் தமிழ்மறை மொழிகளாலும் ஆரிய வேதமும் தமிழ் வேதமும் ஒரே பொருளைக் கொண்டனவென்றே துணியப்படும்.

இதுநிற்க ஆரியர்களென்போர்கில ஆயிரவருடத்துக்குமுன் இத்தமிழ்நாட்டுக்கு வந்ததாகச் சரித்திரக்காரர்கள் கூறுகிறார்களெனவும் நம்நண்பர் சொன்னார்கள். ஆரியபதத்தை நந்திரு மந்திரத்தினும் பூத்வாசகத்தினும் தேவாரத்தினும் சிவபெருமான் வாக்கிகள்று எடுத்தாண்டிருப்பதை மேலேபிரமண பூர்வமாக வெடுத்துக்காட்டி நேரும் மாதேவியார்க்குச் சிவபிரான் ஆரியமுஞ்தமிழுஞ்சொன்னுடென்றால் இக்கிடத்துக்கூட்டு யெக்காலம் ஏடுத்தேறியது இக்காலத்தைக்கண்டு பிடிக்கும் வகை எச்சுழும்சியான் முடியத்தக்கது நஞ்சரித்திர வாராய்ச்சி யிவ்வாறிருக்கச் சரித்திரக்காரர் கூறுகின்றார்களென்று நம் நண்பர் சொற்றார்களே? சரித்திரக்கார் என்போர்யாவர் ஜோப்பா கண்டத் துக் கிரிஸ்துமதத்தினராகிய மேலோநாட்டாரும் ஆங்கிலத்துடன் அவர்கள் சரித்திரமொழிய மற்றத்தெய்வீக சரித்திரத்தைக் கணவிலுங்கண்டறியாத நம்மவரிற் சிலனையுந்தனே? திருமூலநாயனார் எக்கிபகவான் சீடர்களிலொருவர் இச்சிவபோகியார் திருவாவடு துறையின் கண் சிவாலயத்தில் முக்காலத்தும் விளங்கும் அரசமரங்மிலில் 3000-கண் சிவாலயத்தில் முக்காலத்தும் விளங்கும் அரசமரங்மிலில் 3000-கண் வருடஞ் சிவபோகத் தமாந்திருந்ததாக “நஞ்சைவு நூற்கூறுஞ் சரித்து

திரத்தை யிச்சரித்திரக்காரர் அங்கீகாரக்கிறார்களா? சிவமோகத் திருந்த
 3000 வருடமு முற்றுப்பெற்று நம்பிரானாகிய திருமூலநாயனார் ஸ்ரீ
 கைலாயத்துக்குப் பழயபடி யெழுந்தருளின தெக்காலம் திருமூலநா
 யனார்கைலாயத்தில் அகத்தியமுனிவரோடு ஈட்டுப் பெற்றிருந்ததாக
 நம்கைவநூல் கூறுகின்ற படியால் பார்வதிதேவியார் திருமணத்துக்
 குமுன்னரே அகத்தியமாமுனிவரும், தவயேரகியாரும் ஸ்ரீகைலாய
 பர்வதத்தி லொருங்கு வீற்றிருந்ததாகவன்கீரு கருதவேண்டி யிருக்
 கிறது ஆனதால் இக்கால வரைகளைக் குறிக்க வெத்தனிப்பாது கடல
 லையைக்கணக்கிட ஆரம்பித்தது போனாம் ஆனதால் மாணிக்கவாசக
 சுவாமிகள் காலத்துக்குமுன்னரே திருமூலநாயனார் திருவாவடுதுறை
 யின்கணிருந்து ஸ்ரீகைலாய மெழுந்தருளினதாக நினைக்கக் கூடிபதா
 யிருக்கிறது. மாணிக்கவாசகப்பிரபு காலத்தை மேனுட்டாரும் அவன்
 வழியொழுகும் நம்மவரும் பலபலனிதமாய்க்கண்டு கண்சியாய்சுமார்
 1800-வருடத்துக்குமுன்னன்று கிரிஸ்து அப்தத்துக் கிணங்கக்
 கண்டுகொண்டிருக்கிறார்கள் இக்காலவரையறை நிதானமன்று அகத்
 தியமாமுனிவரியற்றிய மாணிக்கவாசக புராணமென ஒருநால் வட
 மொழியிலுள கலியுகம் பிறந்த 20-ம் வருடத்தில் வாதடுஸில்வர்குதி
 ரைகொள்ள மதுராபுரியை விட்டுக் கீழச்சமுத்திரக் கரைக்குப் பிரயா;
 னமானதாக இக்கிரந்தத்தில் கூறியிருக்கின்றது இது உண்மைனாச்
 சாதிக்க அநேகஞ்சான்றுகளுள். கலியுகம்பிறந்து இற்றைக்கு 5012
 வருடமாயிற்றே நவீன மேனுட்டுச் சரித்திரக் கல்கியாளர் கண்ட
 படி 3200 வருடம்தான் ஆயிற்றே அவ்விவகாரம் இவ்விடம் வேண்டாம் ஆனாலோ மாணிக்கவாசக சுவாமிகள் காலம் இங்காஞ்சும் கண்ட
 படிக் கல்லவென்பது மட்டும் தின்மாட. காலவரையைக் குறுக்கிக்
 குறுக்கிப் பார்த்தாலும் 3000 வருடங்களுக்கு முன்பே மாணிக்கவா
 சகர் காலமென்று சொல்லலாம்.

திரு சாம்பசிவமுகரீஸன்.

விடுகதைக்குவிடை.

—○—○—

செவ்வாய்ப்பேட்டையில் வசிக்கும் தமிழ்ப்பண்டிதர் ஸ்ரீ-மாண்கு. ஜியங்கன் ஆவு முதனியாவர்கள் வைகாசி மாதத்திய நம் செந்த மிழ்ச்செல்வம் 325-வது பக்கத்திற் கேட்டிருந்தவிடுகதைக்கு விடை வேண்டா.

செந்தமிழ்ச்செல் வத்திடத்திற் செம்மலையாக் கண் ஆவு துரை தந்த விடுகதைக்குத் தக்கவிடை—யெந்த விதமெனிலோ நிரில் விளையாடு நல்ல முதலீல் யெனவே மொழி.

வே. முத்தனுசாரி, ஸ்டேஜ்மானேஜர்,
S. S. S. V. கம்பேனி, பழனிஸ்தலம்.

தமிழ்மறை யனுதித்வம்
(305-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.)

17. அனுபவப் பிரசித்தமாக ‘தமிழ்மறை’ தந்த ‘தேவாரம்’ என்னுங் தமிழாகம வேதகானம், மனதையுருக்கிக் கண்ணீர்க்கம்பலை யுண்டாக்குவதும், ‘ஆரியவேத’ கானம் அவ்வாறு பண்படுத்தாது நிற் பதும் காண்கின்றோம். ‘தமிழ்மறை’ ஒதும் முறைமைக்கும் திருப்பதுக்கு மேற்பட்ட வகையாக வகுக்கப்பட்டிருக்கும் நந்தமிழ் மறைப் பண்க ஞக்கும், தற்கால ஆரியவேத மோதுமுறைமைக்கும் ஆரியவேதசந்தத் துக்கும், யாதோரு பொருத்தமுஞ்சம்பந்தமுந் தென்படவில்லை.

நந்தமிழ் மறைபயின்று வந்த சிலர்களியாவரெனில், இப்போது கோயிற்குருக்கள்மார் என்று விளங்கும் ஆதிசைவர்கும்; கங்காபுத்தி ரார் என்றுவிளங்குஞ்சைவர்கும் மற்றசைவ வகுப்பாருமென்னாம். இவர்களிற் சிலவருக்குப்புயின்னிட்டு அசைவாய்த்தாழ்ந்தார், இச்சைவரைக் கொண்டை கட்டிகள். என்றும் தொண்டைமண்டலசைவ வேளாளர் என்றும் அழைப்பார்கள். இவர்கள் வியாபகம் தற்காலத் தமிழ் ஜில்லாக்களிலேதான் இத்தென்தேசம் பற்றியும் அவர்கள் ‘தமிழுக்கு’த் தென்மோழி யென்று வழங்குவது தென்பார் சிலர் ‘தென்’ (இனிய) மொழி ‘தென்’மொழியாய்க்குறுகிறதென்பார் சிலபெரியோர்.

திருமுறை கண்டபுராணம்,

“மன்னாலுக்கு நம்பிக்கு மறையவர் மூவாயிரவர்
பன்னரிய திருத்தொண்டர் பலதுறை பொருக்குங் கேட்க
இன்னருண் முன்வியத்துறைத்த விவண்முதலாவிசைத்தவீசை
தென்னிலமேன் மிகத் தோன்றத்திருவருஷர் ரேண்றியதாம்”

திருவருட்காரணமே ‘தமிழ்மறை’யும் தேவாரமும், தென்தேத்திலேயே விளங்கசெய்தருளியது போலும்.’

“கேள்விடபாடைக்கு தொகை தொகையெட்டுக்கூட்டினொபாம் இன்னிசையாற்றருந்தக்க தக்காக்கத் தேழ் கட்டளைகாம் பன்று பழந்தக்காகப் பண்ணின் மூன்றுள்தாம் உள்ளிய தக்கேசுக் கோரின்டு வருவித்தார்”

“மேவு. குறிஞ்சிக் கஞ்ச வியாழகுறிஞ்சு சிக்காறு. பாவுபுகுழ் மேகாகக் குறிஞ்சிப் பாவிரண்டு தேவுவந்த விந்தளத்தின் செய்திக்கு நான்கினிய தாவில் புகழ்க் காமரத்தின் றன்மைதனக் கிடண்டமைத்தார்”

9. சிகாமரம்.

“காந்தாரமாகியபி யந்தையாங் கட்டளைக்கு ஊய்ந்தவகை மூன்றுக்கு வன்னிட்ட” ராகத்திற் கேய்தவகை யிரண்டாக்கிச் சேவ்வழி யொன்றுக்கி யினைச் தாந்தார பஞ்சகுத்தின் கட்டளை மூன்றுக்கினார்.”

கோல்லிக்கு நாலாக்கிக் கவுசிகுத்துக் கூறும் வகை சொல்லிவிரண்டாக்குமிகு ஜங்கிசைசேர் பஞ்சமத்திற் சொல்லியினி லொன்றுக்கிச் சாதாரிக் கொண்பதாப் புல்லுமிசைப் பழநீர்ஷைக் கென்றுகப்போற்றினார்”

“அந்தாளிக் கென்றுக்கி வாகீசருந்தமிழின் மூந்தாய பலதமிழுக் கொன்றுள்ள மொழிவித்து நந்தாய நேரிசையாங் கொல்லிக்கு நாட்டிலிரண் இந்தாடுக் குறுந்தொகைக் கட்டளையா விரித்துஏற்றத்தார்.”

“தாண்டகமாம் பாவுக்கோர் கட்டளையாத்துகாபித்தங் காண்டகையார் தடுத்தாண்ட வையராகு இய்பழுமறைக் கீண்டிசை சேரிந்தளத்துக் கிரண்டாக நிகழ்வித்தார்.”

திருமறைக்காட்டுத் தலபுராணத்தில் பொற்கதவமடைத்து வள்ளத்துப் போனதாகக்கூறும் வேதம் ‘தமிழ்’ வேதமே யென்றுவிளங்கு கிறது தமிழ்வேத மல்லாது வேறுயிருந்தால் அதற்குக் கொடுத்தவரம் பொய்யாய் விடுங்கண்ணர் பரமசிவத்தின் வரம் பொய்யானது கண்டு வேம் பத்மாசரன் வரத்தினின்றுதவற விளைத்ததையனே கான்றுள்ளிரு தாங்கிய ஹரன் றகிக்கப் படுவானே? படான் படான்.

“திருமறைக் காட்டிலிட்ட செய்பபொற்கத வந்தன்கீன் க் கிருமறை திரும்பிவந்து திறப்படே திரமாக் கொள்ளின் திருமறைதிறக்கப் பெற்ற திவத்தினாற செப்புவேதந் திருமறை யாகமங்காண் சிவன்டு சேர்ப்பதாலோ”

(இன்னும்வரும்.)

மஹ. வட்டணமுகமுதலியர்.

ஸங்கித்தாத்தி; சௌகி.

விடுக்கத்தக்குவிட்ட

9—5—12-ல் வெளியான நமது அருமைச் “செந்தமிழ்ச்செல்” வத்தின் 325-வது பக்கத்தில் கண்டவிடுக்கத்தக்கு கிமே அளித்திருக்கின்டையைக்காண்க.

“மதலையார் கடல்கூழ் மன்றலை மகட்கு மங்கலாமென்னவயங்கும், விதலைபிற் செவ்வாய் பேட்டை மாநகரின் மேவிவாழ்ந்தொளி ரையாக்கன்னு, முதலியார் மொழிந்த விடுக்கத்தக்கேற்ப மொழிகுவல்விடையேதே தென்னின், முதலையேயல்லாது வேறில்லை கல்விகரமாழு துணர்ந்த முதுவல்லோரே”

விடை? முதலை இவை மூன்று எழுத்துகளையும் வினாவிற்கண்ட பழிமுறை மாற்றிப் படிக்கிற் பல்பொருள் புலப்படுவதைக்காணலாம்.

9—5—12-ல் வெளியான நமது அருமைச் “செந்தமிழ்ச்செல்” வத்தின் 331-வது பக்கத்தில்கண்ட “சத்தயாதர்பூஜாக்கணிதம்” என வினாவுக்கு கிமே அளித்திருக்கும் விடையைக்காண்க.

“தேனூற்று மலர்சோலை செறியழுணி முத்தபத்தீர் தானுற்ற பொனின் விடைதந்திடு வல்சத்தகன்னி பூஞோற்ற திருவடிக்கண் பூஜைசெய்ய முனம்பரித்தா னுனூற்று முப்பத்து மூன்று நறுமலர்மாதோ.”

தம்பிரான் நந்தவனத்திலிருந்து சத்த கண்ணிச்சுங்ககும் அர்ச்சிக் கப்பரித்துக்கொண்டுவர்த பூக்கள் 433 தம்பிரான் ஒவ்வொரு கண்ணி கஞ்சகும் அர்ச்சித்தபூக்கள் 252-இவையை 331-வது பக்கத்தில் “சத்தயாதர் பூஜாக்கணிதம்” எனு என்று எழுதியிருக்கும் பதினாற்றியாசிரி யனிமுறைத்துவ சேஷால்வியிருக்கிறபடி செய்து பாத்தால் விடை புலப் படுவதைக்காணலாம்.

விடுக்கத்தக்க விடைவேண்டும்.

— மாநில மாவட்டங்களுக்கு பொது விடுக்கத்தக்க கண்ணில்லான் காலை காத்துக்கொண்டிருக்கக் கூயில்லான் பாலைத்கரந்து கொடுக்க வாயில்லான் வாங்கி வயிர்கிறையவுண்டானே.

இவைகளில் யாதாமொரு பொருள், சொல், இலக்கணம் முதலிய குற்றங்களிருக்குமாயின் பிழைபொருக்கவேண்டுமாய்மித்திரரைக்கொடுக்க கொள்கிறேன்.

T. V. RETHINAVELU PILLAI,

Channel Amin,
Brother of

25th Andar, street. { V. A. RAMALINGAM, PILLAI
Trichinopoly. { Typist

(பத்திராந்திபவங்களுக்கு நிருபம்.)

ஆசிரியவிருத்தம்

செந்தமிழ்ச் செல்வ பத்திராந்திபர்
திரிசிரப்புரமதி லோக்கும்
கந்தர நாதப் பண்டிதர்க் கன்பாய்
தொடுத்த தேர் நிருப மோந்து
அந்தமார் பழங்கு முத்தனு சாரி
யட்சர விடுகவிக் குறைத்த
உந்திய பொருளி னுறைபிழை நீக்கி
யுலகினில் வெளியிடு விரே.

விடுகதைப் புலவரவர்களுக்கு

வீண்ணப்பம்;

ஆசிரியவிருத்தம்.

சீர்மலிப் பழங்கு பதிபொழி ஸ்ரீமான்
செல்வனு முத்தனு சாரி
ஏர்மலிப் புலவ ரவர்களிக் கெழுது
நிருப மஃதனைப் பார்த்து
நேர்மலி யட்ச ராவதா னக்கதைக்
கிசைபொருட்டனிற்பிழை யுறிஞம்
சார்புடன் களைந்து தயையுடன் பிரதி
நதந்திட வேண்டுகின்றேனே

(பொருட்குறியகாவம்.)

வேண்பா.

ஆர்களிகு மும்புவியில்சரா வதான
ஏர்கவிக் குத்தர மின்றுரைத்தேன்—பேர் பொலியும்
ஆண்டு பரிதாபி ஆடெதி வையைக்கில்
ஈண்டிரன் டையெடுத்த வேல்

செந்தமிழ்ச் செல்வப் பத்திரிகையில் பழனிஸ்தலம். S. S. S.
V. கம்பெனி ஸ்டேஜ்மானேஜர் ஸ்ரீமான் வே. முத்தனுசாரியவர்கள்
பாடிய அட்சாரவதான விடுகதை வினாவிற்கு விடை?

(கட்டளைக்கலித்துறை)

சீரார் பழங்குத் திருநகர் மேஜூஞ் சிலம்பனாடி
நாரார் மனங்கொண் டருட்கவி யாடி நனிபுகழு
மேரார் கவிவென் முத்தனு சாரி விடுகதைக்கு
நேரார் பொருள்சங் தரநாதம் இள்ளை நியமமிடே.

(பத்தெழுத்துள்ள நண்பர் பெயர்.)

(கந்தராநாதம்பிள்ளை)

அட்சாவதான விடுகவிப் பிரகாரம் மேற்கண்ட ரண்டிற்கெயில் அடியில்கண்ட நெம்பருள்ள ஏழுத்துக்களை சேர்க்க வரும் பதமும் அதன் பொருளும்:

5. 4. 7.	நாசம்=அன்பு
4. 3. 6. 7.	ததம்=அகலம்
5. 7.	நாம்=அஶ்சம
6. 7. 8.	தம்பி=அநுசன்
8. 4. 6. 7.	பிரதம்=ஈகை
1. 4. 7.	சரம்=இரை
5. 3. 7.	நாதம்=ஒவி
3. 4. 7.	தரம்=மலை
1. 2. 3. 4. 7.	சந்தசம்=அழுகு
4. 6. 7.	ஶதம்=தேர்
5. 9.	நாள்=தினம்
1. 4. 8.	சுரமி=பசு
1. 3. 7.	சுதம்=முறைமை
5. 8.	நாவி=கொப்புழு
1. 4. 6. 7.	சுரதம்=புணர்ச்சி
5. 10.	நாளை=மற்றைநாள்
3. 2. 6. 7.	தந்தம்=பல்
8. 1.	ஷசு=ஒராக்கன் பெயர்
3. 10.	தலை=கால் விலங்கு
ஓ. 4. 6. 7.	நாரதம்=பதினெண்மூராணத்தொன்று

—வினாக்கள்—

பத்திரிகை அர்னுப்பும்படி பாடியது:

வேண்பா

திக்கு புகழ் பழுநி கேஷத்திரத்தில் வீற்றிருக்கும்
தக்க புகழ் முத்தனு சாரியவர்—மிக்கபுகழ்
கந்தரா நாதநீர் சொல்பத் திரிகைமா
தந்தோறு மெற்கனுப்பத் தான்.

பத்திரிகை வாழ்த்து:

வேண்பா

செங்கமிழ்ச் செல்வம் செழிப்பாப்த் தினந்தோறும்
நந்த விலாது நனிவாழ்க—ஏந்தை

அருள் புரிக வென்றே யடிவணங்கு மாசுந்
தாலுத னெண்ணம் போருன்.

K. முத்துசாமிடையார்,

எலிமெண்டரி ஸ்கல் மாஜேஸ்டர்,

பெரம்பறூர் தாலுகா

திருச்சி. ६

பாதாங்கி
கைகளத்தூர் போன்டே.

புத்தகவாசவு,

பதிலினக்கும்யி:—இஃது இலந்துறை என வழங்குகிற பதில் காரண்ணியம் அல்லது வ்யாசாச்சம் மகிழ்ச்சியின் கருக்கத்தைக் கும் மிப்பாவாற் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இது இரண்டாங் கட்டளை கங்கா நாக்கருக்களன்கிற மகா-ஈ-ஏ-பூநீ கங்காஜுடேசசர்மா அவர்களால் இயற்றப்பெற்று விளங்குகின்றது. இது சொல்லினிமை பொருளினை கூம்போடு விளங்குகின்றது. இதன்விலை அனுஞ்சன்றே. இதனைமுத்தகசாலைக்கு அனுப்பிய இந்துலாசிரியர் அவர்களுக்கு மிக வந்த ஊம்புரிசின்றேம்,

அம்பிகாபதியின்சரித்திரம்:—அம்பிகாபதி என்னும் அபிதான முடைய இப்புத்தகம் கல்விக்கடலை முற்றுமுண்டு விளங்கிப் தெய்வீக்கங்களியும் கவிச்சக்கிரவர்த்தினன் னும் பெயருமுடையகம்பார்ட்டாழ் வாரின் குமரராசிய அம்பிகாபதியின் சரித்திரத்தைக் கூறும் கிறந்த புத்தகம். இது அம்பிகாபதியின் சரித்திரத்தைக் கூறும் கிறந்த வாக்வும் தெளிவாகவும் எழுதப்பெற்றிருக்கிறது இதனை ஓயற்றிய ஆசிரியர் இரங்கன் மகா-ஈ-ஏ-பூநீ மூர்த்திமுதலியார் அவர்கள் இவர் பொது உபகார ஏலம்புரியோால் புகழுத்தக்கடே இதன்விலை அனு 4 இந்துவின் ஆசிரியர் எம்து புத்தகசாலைக்கு இந்தாலூத் தந்த அன்பு மேலிட்டைக் குறித்து பெரிதும்பார்ட்டி வந்தனிக்கின்றோம். இப்புத்தகம் வேண்டுவோர் “நவீனகதா புத்தகசாலை” மாண்ட்கோமாரி தெருவு, இரங்கன் என்னும் விலாசத்திற்கு எழுதிப் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

தககாரியவிளக்கம்:—இப்பெயர்பூண்ட நூல் வைதிக சைவசித் தாந்த முறைக்கும் முன்னோர் நூல்களின்பாற் கண்ட அரும் பெரும் விஷயங்களைத் தெளிவுறுத்துமாறு எழுந்தோர் கிறந்த நூலேயாம் இதனை இயற்றிய ஆசிரியர் திருமங்கிருதீரா கரமென்னும் ஊத்துக்குடி சைவசித்தாந்தசபை உப அங்கிராசனாதிபதியிடம் மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்து அங்கத்தினருமாகிய பூநீமான் பொ. முத்தையபிள்ளை அவர்கள் இந்தால் எல்லாவாற்றுஅனுக் கிறந்ததொன்றும். இதன் விலை அனு 8

இதேன் எமதுபுத்தகசாலைக்குத் தந்தபேரன்பைப் பெரிதும் பார்ட்டு
இங்னாளசிரியருக்கு வந்தனம் பல சொல்லத்துக்கிண்றோம்.

பத்திரகாதி.

பலதேச வர்த்தமானம்.

கீர்ப்பெருக்கத்தி விசுதங்கருவி:—உலகத்திலுள்ள 700-தாரமுக்
ங்களிலும் இரண்டு வருடத்திற்கு முன்பே கடல் நீரின் பெருக்கைக்
தெரிவிக்கக்கூடிய கருவியொன்றே அமெரிக்கர் கண்டுபிடித்திருக்கிறனர்.

தேன் விஷத்திற்கு மருந்து:—தேன்கொட்டியவுடன் கொட்டிய
விடத்தில் சிறிது புளியையும் அதேவனவு சண்மூலம்பையுங் கலந்து
வெண்ணொப்போலாக்கித்தடவினால் விஷம் 5-நிமிஷத்திற்குள் இறங்கி
விடுமாம்.

ஐப்பாளில் இப்போதுள்ள ஐங்களின் தொகை 5-கோடியம்
அங்கு பயிரிடும் பலங்களின் தொகை 12.700.000 ஏக்ராவாம்.

சிவகெங்கையிற் களவு அதிகமாக நடக்கிறதாம் சில சிலகொலை
களும் நடந்தனவாம் கொலையாளிகளைப் பிடித்திருக்கிறார்களென்றும்
தெரிகிறது.

இந்துப்பூரினிருந்து ஒரு சிருபர் எழுதுகின்றார்:—

4-ந்தேதி வைசாகபட்டணத்திலிருந்து பெங்களூருக்குச் செல்
லும் ரயிலில் ஒரு ஸ்தீரி இந்துப்பூரில் இரவு 2-30 மணிக்குத்தங்கி
4-மணிக்கு ஒரு பெண்குழவியைப்பெற்றார் அவளை இந்து சூரியிலிருக்கும் லேகல் ஆஸ்பத்திரிக்குக் கொண்டுபோகப்பட்டது அவ்விடத்தில் காலை 7-ஈண்க்கு மற்றிருந்து குழந்தையைப் பெற்றார் மறுபடிடாக்டர் உதவியினால் : -15 மணிக்கு இரண்டு குழவிகளை யீன்றார். முதற்பிறந்த குழந்தை தவிர மற்றமுன்றுக் காலஞ்சென்றனஎல்லாம் பெண் குழந்தைகளே குழந்தைகள் யாவும் கூறு வளர்ச்சியுடனிருந்தன, தாயும் முதற் குழந்தையும் செனக்கியமாயிருக்கின்றார்கள்.

சீமையிலிருக்கும் கலப்பை செய்யும் இஞ்சினீர்கள் வெகுதுகீசு
தூரத்திலிருக்கும் இந்தியா முழுமையும் போய்க்கற்றிப்பார்த்து அச்சமங்கள் நேர்த்திக்குத் தருந்த கலப்பைகளை அமைக்கும்பொருட்டு பண்டிசெலவு செய்து அவர்கள் எலும்பாடை அலுப்புக்கொண்டிருக்க நமது நாட்டிலிருக்கும் இஞ்ஜினீர்கள் தூங்கிக்கொண்டிருக்கிறார்கள் போலும் எப்போது நம்மவர்களுக்கு ஊக்கம் வருமோ தெரியவில்லை எப்பாற்றுவிட்டு பத்திரிகை பளிதாப்பட்டு எழுதுகிறது.

வீரியவிருத்திக்தம் இழந்த பலத்தையும் நாம்பு படுத்துவத்தையும் திரும்ப அடைவதற்கும் உபயுக்தமான இச்சட்டு உயர்ந்த ரத்துவத்துக்கள்

மதன மஞ்சரி மாத்திரைகள்.

“நோயுள்ளவர்தலூக்குதம், நோயற்றவர்களுக்குதம் ஆடவர்களுக்குதம், ஸ்திரிகளுக்குதம் உபயோகமானவை.”

1. இவை ஸ்ரீராம சம்மந்தமான கோளாறுகளைப் பரிகரித்து நல்ல பசியை உண்டாக்குவன.

2. இரத்தத்தை சுத்திகரித்து விருத்திசெய்து தேகத்திற்கு நல்லதிடத்தையும் மேளியையுக்க கொடுப்பவை.

3. உடம்பில் ஏற்பட்ட எவ்வித நாம்புத்தளர்க்கியையும்நிவர்த்தித்து நாம்பு ஸ்தானங்களுக்குப் படுத்துவத்தை அளிக்கத்தக்கவை.

4. கை, கால், கண் எரிச்சலைப் போக்கடித்து மூளையைக்குளிரசெய்து ஞாபக சக்தியை விசேஷித்து தருபவை

5. ஸ்திரிகளுக்குண்டாகும் கற்பப்பை சம்பந்தமான சகலவிதைன்பங்களையும் நிவர்த்திப்பவை.

etc. etc.

40-மாத்திரைகளாடங்கிய டப்பி 1-க்கு விலை ரூபா 1.

நடும்வகுத்வாசி கிருத்

இக்காலத்தில் சாதாரணமாகவாலிபர்களுக்கு சகவால் தேரஷ்டதால் ஏற்படும் துராப்பியாசங்களால் உண்டாகும் ஜன்மேந்திரியாரம் புத்தளர்க்கிக்கரும் ஆண்தன்மைக்குறைவிற்கும் கைகண்ட ஒளைதம்.

2-தோலா கொண்ட டப்பியின் விலை ரூ. 1

எங்கள் ஒளாசிதங்களையும், அவற்றின் ஆச்சரியமுண்டுபண்ணத் தக்க குணங்களையும் குறித்து, அவ்வெளாவுஷ்டங்களை உபயோகித்து சௌக்கியம் பெற்றவர்களில் மகாராஜாக்கள் ராஜாக்கள், ராஜாக்கள், மந்திரிகள் ஜமீந்தார்கள், அமீர்கள் முதலானோர்கள். ஆயிரக்கணக்கானாற்சாக்கிப்பத்திரங்கள் நாங்கள் தோடாமலும், கேளாமலும் அனுப்பி விருக்கிறார்கள்.

மேலே சொல்லிய மருந்துகளைப் பற்றிலும் எங்கள் வைத்திய வித்தியா புல்தகத்தை வாசியுங்கள். அறு சுகத்துக்கும் ஜிகவரியத் துக்கும் கேஷமத்துக்கும் பெரிய வழி காட்டியாகும்.

இங்கிலீஸ், தமிழ், தெனுங்கு, குஜராத்தி, முதலிய எந்தப் பாலையில் வேண்டுமானாலும் இந்த புல்தகத்தை இனுமாக தபால் செலவுகூட இல்லாமல் அனுப்புவோம்.

லக்ஷக்கணக்கான புல்தகங்கள் இதுவரை செலவாயிருக்கின்றன, ராஜவைத்திய நாரயண்ணிலீ கேசவலீ.

புரோப்ரைட்டர் ஆயுள்வேதோதய ஒளாசிதசாலா,

No. 177, சென்னைப்போட் ஜமேதார் காட்டுக்கெதிரில் சென்னை

செந்தமிழ்ச் செல்வத்தின்
உள்ளுர்ச்சந்தாதாரர்களே! வெளியூர்ச்சந்தாதாரர்களே!

தயவுசெய்து சென்ற வருஷச் சந்தாவை யனுப்புக்கள், வருஷ ஒன்று கடத்தும் அனுப்பாதிருக்கலாமா? சென்ற வருஷச் சந்தா யெதிர் பார்க்கின்றோம்.

இனி இப்பொழுது சீற்திருக்கும் இரண்டாவது வருஷச், தாவையும் உடன் கூட்டியனுப்பின் நலமே. அனுப்பாதிருப்பதை, மீ. தபாவில் வரும், தயவுசெய்து திருப்பியிடாது எற்று இந்முயற்சிக்குத் துணைசெய்வீர்களேன்று கம்புகின்றோம்.

சென்ற வருஷச் சந்தாவை அனுப்பாதிருப்பின் சென்றவரும் சர்காரித்துக் கீழ்க்கும் வருஷச் சிற்றும் சேர்த்து வி. ஏ. ஸில் அனுப்பப்படுவேண்டுமென்றும் அறிய வேண்டுகின்றோம்.

பத்திராதிபர்.

EMPIRE OF INDIA LIFE ASSURANCE Coy. (LTD.)
BOMBAY.

Advantages: Purely Indian; Absolute Government.

Security: Premiums lower than English or Foreign Companies; High Surrender Values; Loans 6%; Quick settlement of claims &c

Please Apply to:-

J. G. GNANADURAI,
S/o Mr. J. GNANAMUTHU, B. A.
Puthoor, Trichinopoly.

The Editor of the S. P. G. High School Magazine will be glad to send a copy of April Number to any Old Student of the School on receipt of 2½ anna Stamps.

Subscription for next term (June to December) 9 annas. including Postage.